

ARMÉNI

Nešťastní psanci, ti zbloudilí synové
chrabrého národa v područí béd,
synové matky, jež zmítá se v okovech,
oběti činu, jenž ohromil svět,
daleko od vlasti, v nevlídné cizině,
bledí - což prolili všechnu svou krev? -,
v zapadlé putyce sešli se při víně,
zpívají - v slzách se rodí ten zpěv.

Pijí a nemyslí v úlevné závratí
na muka, která jim včerejšek dal,
vzpomínku na dnešek do pekel ztratí,
v rozbité duši se utíší žal;
hlavy jim poklesnou ve vinném oparu,
nevidí tvář, kterou zohavil blín,
volání o pomoc v plamenech požáru,
matčino volání neslyší syn.

Jak stádo před dravcem prchají do světa,
za nimi požáry, za nimi seč,
katova ruka - buď navěky prokleta! -
den co den nad nimi zvedala meč,
odešli: krvácí matka vlast jediná,
odešli: rodný dům v plamenech stál,
nezná se ke psancům nevlídná cizina,
jenom ta putyka pozve je dál.

Zpívají... Píseň se do sluchu zatíná,
ze starých ran jim zas vytryskla krev,
vzkypělá zloba je dusí jak lavina,
bezmocné slzy a bezmocný hněv...
Po okraj plná je číše, už přetéká,
tatam je rozvaha, tentam je klid,
dravčí svit vyšlehl ze zraku člověka -
budou se mstít, bože, strašlivě mstít!

V noci jim na pomoc vichřice přilétá,
vyje a divoce nařiká v tmách,
vyzdvihá, vichří a odnáší do světa
odbojnou píseň, jež nahání strach.
Vichřice běsní a se sněhy zápolí,
v mrazivé noci se víc a víc tmí,
ohnivá družina víc a víc hlaholí,
vichřice burácí, hlaholí s ní...

Pijí a zpívají - zbloudilí synové
chrabrého národa v područí béd,
synové matky, jež zmítá se v okovech,
oběti činu, jenž ohromil svět -
daleko od vlasti, bosí a orvaní
sešli se v putyce, horší než chlév,
pijí a ve vínu utápí strádání,
zpívají - v slzách se rodí ten zpěv.

Превод на чешки: Людмила Кроужолова